

W PIĄTEK DNIA 24. PAZDZIERNIKA ROKU 1785

Z Wilna dnia 24. Paździej: Reszta opisania uroczystości obchodzonej przez Szkołę Główną W. X. Lit: z okazji stoletniej Pamiątki odniesionego zwycięstwa nad Turkami pod Wiedniem przez JANA III. Króla Polskiego.

Przez te dwa dni Pałk szósty Xżar. Massalskich z Artylerją Litewską w pięknej paradzie w bzd kościoła ufżykowany powiększał wspaniałość tego festynu. Kołof Tryumfalny, i

piramida Egypcka ze wszystkich ozdobami w pięknym i wspaniałym guście Architektonicznym ułożone; dziełem są J. P. Kapitana Knakfusa Architekta J. K. Mci. Tym sposobem zakończona jest ta stoletnia Uroczystość z niezmierną wszystkich satysfakcyą, którą powszechnie widać było w oświadczeniach Szkoły Głównej od wszystkich distinguowanych osób czynionych, osobliwszy zaś dał ony dowodi.

J. X. *Kossakowski* Biskup In-
flantki ofiarując publicznie
w Kościele przed mową Ła-
cińską teyże Szkole Głównej
Medal Złoty od 30. czerw-
nych złotych, bity na Korona-
cyą JANA III. któremu Aka-
demia naprzód przez Wiel-
możnego Rektora swojego,
potym przez uczynioną z po-
między siebie deputacyą za
tak drogi prezent w nazyw-
szych wyrazach złożyła po-
dziękowanie.

Nazajutrz za zgromadze-
niem się do Sali Akademic-
kiej wszystkich Szkół i lic-
nych gości, w przytomności
JJ. XX. *Kossakowskiego* Biskupa
Inflantkiego, *Lopacińskiego* Su-
fragana Zmudzkiego, *Bohusza*
Pralata Koad: Kantora Wileń-
skiego J. X. *Szalewicz* Nauk
wyzwolonych i Filozofii Do-
ktor, w Szkołach Podwydzia-
łowych Wymowy Professor
wyborną miał w Polskim języ-
ku mowę do tey Uroczystości
stosowaną.

Z różnych stron dochodzi
nas wiadomość, że taż Uro-
czystość z wielką wspaniałością
obchodzona była mianowicie,
w *Nieświżu*, w *Nowogrodku*,
w *Grodnie*, w *Krożach* i w *Mińsku*.

W przeszłym tygodniu okro-
pny w tym mieście zdarzył się
przypadek; sześciu Ludzi po-
dziennej pracy przy fabryce

zebrało się na noc do izby nie-
mieszkalney w jedney officynie,
w którey napaliwszy dla ciepła
piekarniany piec, przez zacie-
kanie barzo wilgotny, zabrali się
dó wczasu, dway z nich ukła-
dli się na podniesionych ławach
przy piecu, dway zaś na niż-
szych opodal od pieca, a dway
inni przy oknach; na zajutrz gdy
o zwyczajney porze niestawili
się do roboty, w pół do siódmej
posłano wzywając ich do pracy,
alíc znaleziono dwóch przy
piecu na wyższych ławach le-
żących już bez duszy, zdrętwia-
łych, jeden z nich barzo czer-
wony i nabrzmiały, drugi w na-
turalney w prawdzie postaci, ale
krew z gęby płynącą na pier-
siach mający, dwóch dalszych
od pieca bez zmyłłow, a dwóch
przy oknach będących ledwie
żywych, wezwano zatym na
ratunek J. P. *Regner* Professora
Chirurgij w tuteyszey Akade-
mii, który przybywszy kazał
naprzód wszystkich na wolne
powietrze wynieść, dwóm zdrę-
twiałym krew z rąk i szczy pu-
ścić, ale ta już zupełnie zkrze-
pła zgoła nieidąc, odięta nadzieję
przywrócenia ich do życia,
czterech innych kazał obnażo-
nych przy ścienie posadzić, i
wodą zimną ustawicznie oble-
wać. Tym sposobem ratowa-
nia gdy dway byli orzezwieni,
a dway inni ożywieni, kazał ich

zaprowadzić do Szpitala *S. Rocha*, tam w suchych i ciepłych łózkach ułożyć, i potym zwyczajnych w takowych przypadkach używając ratowania sposobow, w kilku dniach do zdrowia przywrócić

Z Londynu dnia 2. Wrześn:

Ze Xiążę Jmć *Gallii* zakończył już rok 21 wszy wieku swego, z tey przyczyny, za rozpoczęciem się Parlamentu następującego, zasiądzie w *Jzbie Parowskiej*; i już listy konwojacyjne oddane są do wielkiej Pieczęci.

Wyślanie eskadry na morze *Szrodziemne*, już jest pewne: eskadra ta będzie pod komendą kawalera *Baroneta Lindsay*, jednego z najdawniejszych Kapitanów okrętowych; który na niey zawieśi banderę Komandorską, i będzie miał pod sobą na pomienionym morzu 8. okrętów szeregowych, to jest; pięć od 74. armat, a trzy od 64. Prawdziwy cel tey floty, uważając na mniejsze okoliczności *Europejskie*, niepowinienby się zdawać wielką tajemnicą: przecież wielu rozumie, że ona plynie do *Gibraltaru*, dla zmienienia tam Garnizonu. Już więcey odtąd, iak głoszą, nie będą na ten koniec używane statki przewozowe, ale okręty wojenne, a to dla dwóch przyczyn; pierwsza, dla o-

szczędzenia kosztów niepotrzebnych; druga dla ćwiczenia maytków, i trzymania ich zawsze w gotowości.

Z Londynu dnia 18. Wrześn:

W *Dublinie* d 25. przeszłego miesiąca, dwóch Officerów pojedynkowało na pistolety. Za pierwszym spólnym strzeleniem, oba ranieni zostali; a za drugim, oba trupem legli.

W tymże *Dublinie* w domu jednego garbarza, gdy wszyscy rzemieśnicy poszli na obiad, dziecko lat 5. mające, chodząc po dziedzińcu, wpadło w głęboki, wodą napełniony kanał. Postrzegszy to pies, na uwięzi domu strzegący, zerwał łańcuch, i wskoczywszy do kanału, uchwycił za odzienie tonącego dziecka, i poty go nad wodą trzymał, poki ludzie z obiadu nie nadeszli i dalszego ratunku nie dali.

Z Hamburga dnia 15. Wrześn:

Listy *Petersburskie* mające być z źródła pewnego upewnienia, że eskadra *Rossyjska*znaczona na morze *Szrodziemne*, i która tak długo stała w porcie *Kronstadtzkim*, popłynęła z tamąd dnia 18. Sierpnia, ale tylko dla krążenia na morzu *Baltyckim*: drudzy iednak rozumieją, że udasie na morze *Szrodziemne*. Ma się ona składać z 6. okrętów szeregowych, z 5. fregat, i z 5. statkow

nieyfzych. Dwa inne okre-
ty szeregowe, które już były go-
towe w *Kronstadt*, rozbroiło,
a ekipaże ich posłało do *Azo-
wa*, gdzie eskadra *Rossyjska*, na-
znaczona przeciwko *Kapitano-
wi Baszy* na *Morzu Czarnym*,
składa się z 6. okrętów szereg-
gowych, z 4. fregat, z 11. ga-
liotów, i z 5. półgaliotów: do
czego trzeba przydać jeszcze
i tę eskadrę, która już dawno
stoi w *Liwornie*.

Od Dunaju dnia 20. Września.

Baron *de Herbert* podał imie-
niem Cesarza Jmci Gabineto-
wi *Czarnogrodzkiemu* trzy Propo-
zycye: 1. *mor. W.* Sultan powin-
ien być w odpowiedzi za
wszystkie statki mające bande-
rę *Austryacką*, któreby odta-
d zabrane były od *Korsarzów*
Barbarzyńskich 2. *do. Tenże W.*
Sultan, zaraz te szkody powin-
ien gotowemi pieniędzmi za-
płacić, iak tylko skarga o to
będzie zanieśiona. 3. *to.* Je-
śliby zadość uczynienie w tey
mierze było odmówione; mo-
cen będzie Cesarz *Rzymski*
nadgrodzić sobie szkodę; za-
braniem Kraiu *Ottomańskiego*.
Dwie pierwsze Propozycye,
były (acz z trudnością) przy-
jęte; trzecią zaś, cale odrzucio-
na. Gdy zaś Minister Cesański

na przyjęcie tey trzeciej Pro-
pozycyi koniecznie nalegał, za-
mślał *Dywan* wydać rozkaz
swojemu woysku, aby ciągnęło
ku granicom Cesarzkim. Wszak-
że za pośrednictwem Ministra
Francuskiego, i na tę trzecią
Propozycyą *Porta* zezwoliła;
to tylko sobie warując, żeby
Przełożeni nad statkami *Au-
stryackimi*, za każdą razą odnie-
sioney szkody, zaraz o niey
dokładnie uwiadomiali *Dywan*,
i dali mu sześć Miesięcy cza-
su do uczynienia nadgrody.

Tenże Minister Cesański,
chcąc przymusić *Portę* do za-
chowania *Prawa Narodów*, o-
znażył wszystkim kupcom
Austryackim, zostającym w *Ca-
rogradzie*, iż od towarów z *Au-
stryackich* Państw do *Turek* idą-
cych, nie mają więcej płacić
na *Komorach Tureckich*, iak
tylko 3. od 100. Po tym o-
głoszeniu, *Offycyaliściowie Tu-
reccy* udali się do *Dywanu*, chcąc
wiedzieć, co mają czynić? ale
odpowiedzi do tych czas ie-
szcze nie mają.

Dwór *Rossyjski*, otwarcie już
upomina się u *Porty*, o ustąpię-
nie sobie *Oczakowa*.

S U P L E M E N T

DO GAZET WILENSKICH

w PIĄTEK DNIA 24 PAZDZIERNIA ROKU 1783.

Z Carogrodu dnia 1. Wrześ.

Powietrze nieprzeżłate w prawie panować dotychczas z wielką gwałtownością, tak tu, iak i po prowincyach; to jednak nie tu nie przeszkadza do pilnego gotowania się na wojnę; co dziennie posyłaia woyska i amunicyę do *Bosnii*, i do innych Prowincyi pogranicznych, których Gubernatorowie odebrali powtórne rozkazy, aby też swoje prowincyę do iak najlepszego stanu obrony przyprowadzali. Woyska *Azyatyckie* ustawnie tu zbieraią się; ćwiczą ię i musztruią ze wszelką pilnością podług sposobu *Niemieckiego*, i iesz ze do dnia dzisiejszego przychodzą tu Office rowie cudzoziemsę, którym *Porta* znaczne pieniądze nadznacza. Jednakże *Kapitan Bafza* nie popłynol ieszczę z swoją eskadrą; i chociaź lud z krzykiem prawie wojny domaga się,

Dywan jednak, barzo często teraz zbieraiący się, nie pokazuje się być naklonionym do wojny. Więść rozgłoszona o zaczętych iuź nieprzyiacielstwach, iest, zupełnie fałszywa.

Z *Węgier* dnia 14. Września.

Z ziemi *Siedmiogrodzkiej* piszą, że *Wolosi* mocno żądaią i oczekuią przyspieszenia tego szczęśliwego dnia, który by ich uwolnił od ninieyszego uciemnienia. Cała ich nadzieia na *Austryi* i *Rossyi* funduje się.

Z *Austryi* dnia 16. Września.

Znowu się tu więść odnawiać poczyna; że *Dwór Wiedeński* Manifestem uczyniwszy pretensyą, może wziąć odpadłe Prowincy: *Serwii*, *Wolochy*, aż do rzeki *Aluta*, i część *Bosnii*.

Z *Wiednia* dnia 17. Września.

Mówią że Cesarz *Imc z Czech* prosto do *Węgier* poiedzie, i będzie miał kwaterę w *Pest*. Przy-

gotowania do wojny kontynu-
ją się, i woyska nasze z *Wloch*
ściągaia się i maszerują ku gra-
nicom *Tureckim*.

Podczas processyi w *Wie-*
dniu, w ten dzień, gdy obcho-
dzono pamiątkę uwolnienia
Wiednia z oblężenia *Tureckiego*,
między licznym ludem znaj-
dował się jeden 119. lat mający
starzec, który przed stem iat,
podczas tego oblężenia, rano-
ny został. Mówią, że go Nasz
Dwór hojnie udarował.

Z *Wiednia* dnia 20. *Września*.

Ustawicznie przejeżdżają
Francuscy Kurjerowie do *Stam-*
bulu. *Porta* zezwoliła naszemu
Dworowi i Dworowi *Rossyjski-*
mu na wolną żaglugę na *Mo-*
rze Czarnym i na cieśninie *Kon-*
stantynopolskiej. Listy, które
Dwór *Wiedeński* i *Petersbur-*
ski do siebie pisują, do rąk samych
Cesarza i Imperatorowej Jmci
dochodzą.

Z *Paryża* dnia 22. *Września*.

Przeszłego piątku, czyniono
próbę w *Werjalu* Bani wynale-
zionej od Pana *Montgolfier*,
w przytomności Królestwa
Jchmościów, całego Dworu,
i wielu tysięcy spektatorów.
Przez dziesięć minut napelniał
Pan *Montgolfier* tę niesłychaną
banię zapalnym powietrzem.

Podnosiła się ona wprzód
zlekka w górę, co zaraz po-
wszechne u wszystkich podzi-
wienie sprawiło. Zatrzymała się
potym około siedmiu minut na
powietrzu, i na 200. sążni
wzniósła się w górę. Zachodni
wiatr przymusił ją, iż hory-
zontalny bieg wzięła, i nazad
potym się spuszczała przez 27.
prawie sekund. Naostatek spa-
dła na ziemię, o pół godziny
drogi od tego miejsca, na któ-
rym się w górę wzniosła. W tej
bani znaleziono dziurę. Przy-
wiązany do niej był kosz, w któ-
ry w ładzony był skop, kur i
i kaczka, które żyły wszystkie,
i zgoła niezdziczały. Po tej
probie, Pan *Montgolfier* był
Królestwu Jchmościom pre-
zentowany, i nayałskawiey od
nich przyjęty. Zrobił on dla
Królowey Jeymci małą banią;
w sobotę będzie się proba po-
wtarzać wielkiej bani.

Mówią, że *Francya* *Porcia*
ma dostarczyć 20. do 25. wo-
jennych okrętów, amunicyi,
i 10,000. maytków; także dwa
woyska w *Alsacy* i *Flandry*
mają razem ściągnąć.

Z *Hagi* dnia 15 *Września*. Hrabia *de Shel-*
burne przyiachał tu zawczorajszego dnia
z Hrabinią swoją Małżonką; i tegoż samego
wieczora znajdował się z nią na komedyi
po której wychodząc z *Teatrum*, byli pre-
zentowani przez Hrabie *de Welderen*, prze-

złego Poſta Rzeczypoſpolitey przy Dworze Londyńskim, naprzód Xięciu Stadbaderowi, a potem i ſamemu Xięciu Stadbaderowi, który ich przyiſł barzo mile, i przez nieiaki czas z niemi ſię bawił.

Many już Artykuły przedugodne pokoiu, między Królem Jmcią Wielkiej-Brytanii, i między Stanami Generalnemi, ułożone w ſłowach naſępujących:

W Imię Przeniaświſzłej Trójcy.

KRÓL Wielkiej Brytanii, i Stany-Generalne Prowincyi-Zjednoczonych, zachęćeni równą żądzą oddalema od ſiebie nieſzczęśliwości wojennych, umocowali już ſwoich Miniſtrów-Petnomocnych do podpisania wzajemney umowy, względem zawieſzenia broni; i chcąc przywrócić między obiema Narodami iedność i zgodę, równie potrzebne dla dobra Narodu Ludzkiego w poſzczeczności, iak dla ſzczęśliwości wſtaſnych ſwoich Pańſw i Poddanych, naznačili na ten koniec; to ieſt, z ſtrony Króla Jmci Wielkiej-Brytanii, Jerzego Xiążęcia, i Hrabie de Manchester &c. &c. Poſta-Extraordinarynego i Petnomocnego, przy Królu Jmci Chreſciańſkim, a z ſtrony Stanów Generalnych, Jchnić PP. Mateuſza Leſtevenon de Berkenrode, i Gerarda Brantsen, także Poſtów Extraordinarynych i Petnomocnych; którzy okazawſzy ſobie należycie ſwoie zupełne mocy i powagi, ułożyli Artykuły przedugodne naſępujące.

Art. I. Jak prędko Artykuły Przedugodne będą podpisane i ratyfikowane, będzie zaraz przywrócona przyiażń ſzczera i trwała między Królem Wielkiej-Brytanii, Jego Stanami i poddanemi, i między Stanami Generalnemi Prowincyi Zjednoczonych, Ich także Stanami i Poddanemi, iakiegokolwiek ſtaniu i kondycyi będą, bez żadnego wyłączenia mietyl i oſób; tak dalece, że wylokie Strony kontraktujące, przyłożą iak naywiękſzey pilności do utrzymania między niemi i ich ſtanami i poddanemi, przyiażni i zgody wzajemney, nie dopuſzczając odtąd, aby którakolwiek ſtrona popełniała iakie nieprzyjaćielſtwa, na morzu lub lądzie, dla iakieykolwiek przyczyzny, lub dla iakiegokolwiek pozoru; chronić ſię oraz będą pilnie tego wſzytkiego, coby mogło popuć na potom iedność ſzczęśliwie przywróconą, ſtarając ſię przeciwnie we wſzelkich okolicznościach o to

wſzytko, coby mogło pomnożyć chwałę i pożytki wzajemne, nie dając żadney pomocy, ani iawnie, ani potajemie tym, którzyby chcieli czynić iaką ſzkodę, któreykolwiek z ſtron kontraktujących. Wſzytko zaś to poydzie w wieczne zapomnienie, cokolwiek mogło być uczynionym, iub popełnioną, przed czaſem, lub w ſamym czaſie wojny teraz zakończoney.

Art. II. Co ſię tycze honorow bandery, i witania na morzu Okrętów Króla Wielkiej-Brytanii, przez Okręty Rzeczypoſpolitey; w tym, takim ſpofobem w dalszy czas będzie ſię poſępowało, iak było przed początkiem wojny teraz zakończoney.

Art. III. Wſzytce niewolnicy, zabrani z iedney i z drugiey ſtrony, tak na lądzie iak na morzu, oraz zakładnicy gwałtem odebrani lub dani, bądź w czaſie wojny, bądź aż do dnia dzieſiętylegogo, mają być wróćeni bez opłaty, naypóźniey w ſześciu tygodniach, rachując od dnia Zamiany Ratyfikacyi tych Artykułów Przedugodnych; i każda Potencya, poſuchaie wierne i dokładnie podług reſeſtrów autentycznych, co wydała na niewolników; a na odebranie długów, któreby zaciągneli niewolnicy w czaſie ſwoiey niewoli, będą dane wzajemne zabezpieczenia. Wſzytkie Okręty tak wojenne iak kupieckie, któreby były wzięte, po wypłynieniu czaſu umówionego na zawieſzenie broni, będą równie oddane w całości ze wſzytkiemi ich ekwipażami i towarami; i do wykonania tego artykułu, przyſtąpi ſię zaraz po zamianie ratyfikacyi tego Traktatu Przedugodnego.

Art. IV. Stany-Generalne Prowincyi-Zjednoczonych, uſtepują i gwarantują ze wſzelką wſtałością, Królowi Wielkiej-Brytanii Miaſto Negapatnam, z iego należytościami ale, że też Stany-Generalne wielce ſobie ſzacują pomienione Miaſto; z tey przyczy ny Król Wielkiej-Brytanii, na dowod ſwoiey przychylności ku Stanom Generalnym, obiecuje, mimo teraznieyſzego uſłapienia, traktować z niemi o wróćenie im pomienionego Miaſta; ieſliby potem Stany miały co równego oſiarować Królowi Wielkiej Brytanii.

Art. V. Król Wielkiej Brytanii powróci Stanom Generalnym Prowincyi-Zjednoczonych, Trincomale, iako też wſzytkie inne Miaſta,

Fortece, Porty, i osady, które w ciągu niniejszey wojny, w iakieykolwiek Części świata były zawoiowane, bądź orężem Króla *W. Brytannii*, bądź przez woysko *Kompanii Angielskiej Indyj Wschodnich*, któreby miał w swoiey mocy, a to wszystko w takim stanie, w iakim się będą znajdowały.

Art. VI. Stany-Generalne Prowincyi Zjednoczonych obietnią i obowiązują się, nie czynić żadney trudności w żegludze poddanych *Wielkiej Brytannii*, na Morzach *Wschodnich*.

Art. VII. Ponieważ zaśszy niektóre spory między *Kompanią Afrykańską Angielską i Kompanią Indyj Zachodnich Hollenderską*, względem żeglugi przy brzegach *Afrykańskich*, iako też względem *Kapu Apollonii*, więc dla zabezpieczenia wszelkim na potomny powodom do spraw i zażaleń poddanych obu narodów, przy tych brzegach mieszkających, postanowiono z obu stron, wyznaczć *Kommissarzów*, dla uczynienia w tey rzeczy rozporządzeń przyzwoitych.

Art. VIII. Wszystkie Kraie i Jurysdykcye, któreby były zawoiowane, w iakieykolwiek Części świata, przez woysko *Króla Wielkiej Brytannii*, lub przez woysko *Stanów-Generalnych*, a nie są wyrażone w niniejszych Artykułach, ani tytułem ustąpienia, ani tytułem wrócenia, będą oddane bez trudności, i bez wyciągania nagrody.

Art. IX. Ponieważ potrzebna rzecz jest, naznaczyć czas pewny na oddanie, co się zawoiowało, i na wyprowadzenie swego woyska; ustanowiono z obu stron, że *Krół Wielkiej Brytannii*, w tym samym czasie, kaze ustąpić z *Trincomale*, iako też ze wszystkich Miast, Fortec i Jurysdykcyi zawoioowanych od swego woyska, i które trzyma w swoiey mocy (Wylaczywszy to

co się ustąpiło przez te Artykuły *Królowi Wielkiej Brytannii*) w którym się będą czyniły wracania i ustąpienia między *Wielką Brytannią i Francją*. *Stany-Generalne* oddadzą w tymże samym czasie, Miasta i Jurysdykcye, któreby od ich woysk były na *Anglikach* zabrane, w *Indyach Wschodnich*. Y na ten koniec będą posłane potrzebne rozkazy od Stron kontraktujących, z wzajemnem pażportami, do tych Okrętów, które ie powiozą zaraz po ratyfikacyi tych Artykułów Przedugodnych.

Art. X. *Krół Wielkiej Brytannii* i wyżej pomienione *Stany-Generalne*, obietnią zachowywać szczerze i wiernie, wszystkie zawarte i ustanowione Artykuły, w tym niniejszym Traktacie Przedugodnym; i nie będą tego dopuszczali, aby się w czym wykraczało, wyraźnie, lub niewyraźnie, przez swoich poddanych; i też wyżej pomienione Strony Traktujące, gwarantują sobie powłzechnie i wzajemnie wszystkie ustanowienia tych niniejszych Artykułów.

Art. XI. Ratyfikacye niniejszych Artykułów Przedugodnych, nalezycie wydane, będą zamienione w tym Mieście *Paryżu*, między Stronami Traktującemi, w przeciągu Miesiąca, albo i przedcy, jeżeli będzie można, rachując od dnia podpisania terazniszych Artykułów.

Dla wiary czego, my niżej podpisani, Traktujących Stron Posłanie i Pełnomocnicy, podpisaliśmy ręką naszą, ich imieniem, i na mocy doney nam zupełney władzy, niniejsze Artykuły Przedugodne, i Pieczęci nasze przyłożyć kazaliśmy. Działo się w *Paryżu* dnia drugiego Wrzesnia, 1785.

(L. S.) *Mancheiter.*

(L. S.) *Lestevenen van Berkenrode.*

(L. S.) *Brantlen.*

DONIESIENIE Z WILNA

Prokop Bądarczuk Kapelista na klarynecie i na skrzyptach grać umiejący; pierwey w Domu, potym w Warszawie u Metra Biszera przez kilka lat edukowany, własny poddany J. P. Komara Starosty Szolomeckiego, w liberyi nowej, i surducie popielatym g w spodniach i kamizelce szafirowych w pieniądżach okradszy Pana swego w Wilnie, z klarynetem ex B. uciekl d. 9. gbra ma on około Lat 20. ciekli, b. alokurowaty, rodem ze wsi Szolomek z W. d. tewa. Kijow; Pan jego wiało uraższa, o przytrzymanie, i danie rzd do Pocztamtu Wileńsk.